

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالباری عطوان* – ۱۱ اپریل ۲۰۲۱
برگردان از: حمید بهشتی
۲۷ اپریل ۲۰۲۱

افغانستان، ویتنام بایدن

برون رفت امریکا از افغانستان، اعتراف به شکست در جنگی است پیروزی ناپذیر
سرانجام، پس از آن که ۲۰ سال در افغانستان جنگیدند، امریکا پرچم تسلیم سفیدی را برافراشت که به خون ۲۴۰۰
سرباز مرده و ۲۱۰۰۰ تن زخمی آغشته است. اعلام پرزیدنت جو بایدن که تمامی نیروهای امریکا و ناتو را تا سالروز
ضربات ۱۱ سپتمبر از این کشور خارج خواهند نمود در نظر به اعتراف رسمی آنها به شکست می آید.
این موفقیت عظیمی است در مقایسه با شکست امریکا در ویتنام که با مقاومت سمج و خستگی ناپذیر در مقابل اشغال،
توسط امریکا با همکاری کشورهای همسایه به ویژه پاکستان ممکن بود. این طولانی ترین جنگ امریکا است و برای
مالیات دهندگان این کشور ۲۰ ** میلیارد دلار هزینه داشته و شباهت آن به ویتنام غیرقابل انکار است. "ارتش
آزادبخش ویتنام جنوبی" با آوای پیروزی به سایگن گام نهاد، پس از آن که آخرین سربازان امریکا آنجا را ترک گفتند و

ما می‌توانیم ناظر باشیم که طالبان پس از برون رفت نیروهای ناتو و امریکا همین کار را کرده، نیروهای خود را به کابل وارد و امارت اسلامی افغانستان را اعلام نمایند.

بایدن تذکر داد که او چهارمین رئیس‌جمهوریست که بر این جنگ نظارت داشته و مسئولیت آن را به پنجمی محول نخواهد کرد. اما او نگفت که آیا او چیزی دریافته است، که سه نفر پیش از او حاضر نبودند دریابند: که این جنگ همواره غیر قابل پیروزی بود و اشغال سرزمینی بدون پذیرش ارادی ملتی که سرزمینش اشغال می‌شود، به کمک راکت، نفرات مزدور و قتل عام مردم بی‌گناه را نمی‌توان تداوم بخشید.

برون رفت امریکا/ناتو موجب خلعی گشت که جای آن را با اطمینان روزافزون، درگیری داخلی خواهد گرفت. دولت رئیس‌جمهور، اشرف غنی برای دوام حاکمیت خود مجبور است بجنگد و برای اینکار بر ۳۰۰ هزار سرباز افغانستان تکیه خواهد نمود که در ۲۰ سال گذشته توسط امریکا و ناتو آموزش دیده و مسلح گشته‌اند. اما این نیروها نمی‌توانند بدون نظارت امریکا/ناتو و بدون حمایت هوایی دوام یافته و باقی‌مانند. طالبان در حال حاضر ۷۰ درصد کشور را کنترل می‌کنند و بزودی تسلط پیشین خویش بر کابل در پائیز ۱۹۹۶ را به نمایش خواهند گذارد.

در حین مذاکرات خود با امریکائیان در دوحه، طالبان قول دادند، حقوق بشر و به ویژه حقوق بازیافته زنان عرض ۲۰ سال گذشته را حفظ نمایند و برای آنان امکان وزارت، قضاوت، رونامه‌نگاری، گویندگی رادیو و آموزکاری را نگاه دارند. اما قول دادن یک چیز است و سر قول خویش ماندن چیز دیگری است، آنهم پس از آن که آخرین سربازان امریکائی رفته باشند. باید امیدوار بود که طالبان بر سر عهد خویش بمانند. حقوق زنان در اسلام بدون محدودیت محترم‌اند و از طالبان انتظار می‌رود در این رابطه از نمونه پاکستان پیروی نمایند.

در جهان اسلام به خشونت امریکائی در افغانستان ضربه ناک اوتی وارد گشت، با شکست‌های سخت در عراق، سوریه و یمن. دوره امریکا رو به اتمام است، زیرا قدرت‌های تازه‌ای سر برآورده‌اند که ظلم جهانی امریکا و دالرش را به نبرد فرا می‌خوانند.

افغانستان و یمن دو کشوری هستند که برای مهاجمان، اشغالشان ساده بود اما نگاهداشتن آنها غیر ممکن: نه فقط به خاطر محیط کوهستانی، بلکه همچنین به خاطر غرور، توان مقاومت و مصمم بودن مردمشان به مقاومت. این را امپراتوری‌های انگلستان و عثمانی در آزمون سختی تجربه کرده‌اند، اما همه، تاریخ را نمی‌خوانند یا که از آن درس نمی‌گیرند.

به لحاظ شخصی، که به افغانستان سفر کرده و با طیف وسیعی از مردمش آشنا گشته‌ام، همواره این را بیهوده یافته‌ام که چگونه تبلیغات امریکائی زنائی را نشان می‌داد که چادرهایشان را بر می‌داشتند یا مردانی را که ریش خود را جلوی دوربین می‌تراشیدند و این را به علامت آغاز دورانی جدید تعبیر می‌کردند. آدمی می‌تواند از خویش بپرسد، که حاصل آن چه می‌شد اگر این ۲۰ میلیارد دالر برای بنای بیمارستانها، آموزشگاهها و دانشگاهها صرف شده بود. یا برای هزینه کردن پروژه‌های توسعه تا جایگزین تولید مواد مخدر گردد (که از زمان حمله امریکا، با ضریب توانی رشد نموده است).

امریکا روسها را از افغانستان فراری دارد، از طریق به کار گرفتن اسلام سیاسی و بسیج مجاهدین مسلمان. با اینکار آنها انتقام شکست خود در ویتنام را گرفتند و بر تابوت شوروی میخ بزرگی کوبیدند. و اکنون این صحنه را امروزه می‌کوشند در مورد چین تکرار نمایند. اما در اینکار موفق نخواهند گشت. دوران، تغییر یافته است. دشمن، دشمنی دیگر است. روش‌های قدیمی دیگر جواب نمی‌دهند و جریان دالرهای نفتی که کار آنها را تأمین می‌نمود، بند آمده است یا بزودی پایان خواهد یافت.

از رهبران عرب – باانضمام رمله و غزه – انتظار می رود پیام آن را درک نمایند: بهای مقاومت به مراتب کمتر است از بهای تسلیم و امریکا در حال عقب نشینی است.

*- برگرفته از رأی الیوم <https://cut.ly/0qnFJU2>

** - بر مبنای ارقام و اعدادی که راجع به مجموع مصارف امریکا و شرکاء از طرف خود آنها منتشر شده است، رقم "۲۰" میلیارد دالر، رقم دقیقی نیست. زیرا امریکا به تنهایی ۱۶۰ میلیارد دالر در امور غیر نظامی در افغانستان مصرف نموده و این رقم جمع مصارف نظامی در کل به رقم یک تریلیون دالر یعنی ۱۰۰۰ میلیارد دالر می رسد. ویراستار پورتال